

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΡΑΤ
ΦΛΑΟΥΤΟ
PATRICK GALLOIS

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Αλέξανδρος Μυράτ

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος
Κωνσταντίνος Ζέρβας

Αντιπρόεδρος
Δόμνα Ευνουχίδου

Μέλη
Μαρία Βοζίκη
Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα
Μιχάλης Λαπιδάκης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης εποπτεύεται και επιχορηγείται
από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού

Συντονισμός-επιμέλεια ύλης
Θεodώρα Καραμανίδου

Φωτογραφίες ΚΟΘ
Νώντας Στυλιανίδης

Σχεδιασμός εντύπου
FAST FORWARD

Εκτύπωση
Μ. Διαμαντίδης

Μουσικολογική επιμέλεια
Evelin Voigtmann

www.tssso.gr

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2011
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

Η συναυλία εντάσσεται στο πλαίσιο των «**46ων ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ**»

διευθυντής ορχήστρας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΡΑΤ

φλάουτο
PATRICK GALLOIS

Luciano Berio (1925 - 2003)
Ritirata notturna di Madrid (10')
Α' εκτέλεση από την ΚΟΘ

Χρήστος Χατζής (1953)
Departures: Κοντσέρτο για φλάουτο και ορχήστρα εγχόρδων (28')
Α' πανευρωπαϊκή εκτέλεση

Dmitri Shostakovich (1906 - 1975)
Συμφωνία αρ. 9 σε μι ύφεση μείζονα, έργο 70 (25')

«Τσάι για δύο» από το έργο *No, no Nanette*, έργο 16 (4')
Α' εκτέλεση από την ΚΟΘ

FRIDAY, 30th SEPTEMBER, 2011
THESSALONIKI CONCERT HALL

STARTING AT: 21:00

The concert is part of the "46th DIMITRIA" festival

conductor
ALEXANDROS MYRAT

flute
PATRICK GALLOIS

Luciano Berio (1925 - 2003)
Ritirata notturna di Madrid (10')
First performance by the TSSO

Christos Hatzis (1953)
Departures: Concerto for flute and string orchestra (28')
First European performance

Dmitri Shostakovich (1906 - 1975)
Symphony No. 9 in E flat major, op. 70 (25')

"Tea for Two" from the piece *No, no Nanette*, op. 16 (4')
First performance by the TSSO

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Οι συναυλίες της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης αποτέλεσαν από νεώρις πολύτιμο κομμάτι της ζωής μου: Θυμάμαι στην παιδική μου ηλικία -κάποια χρόνια πριν- Δευτέρα βράδυ, με τους γονείς μου στο θέατρο της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών, με τα κόκκινα καθίσματα, να έχω το προνόμιο να γνωρίζω τη συμφωνική μουσική παρακολουθώντας τον Οδυσσέα Δημητριάδη, το Γιώργο Θυμή, τον Άλκη Μπαλτά, τη Νόρα Λουκίδου... Να γνωρίζω το ταλέντο του νεαρού -τότε- Θεσσαλονικιού πιανίστα Γιάννη Βακαρέλη (ήταν το κοντσέρτο του Grieg Γιάννη!).

Περνώντας τα χρόνια, μπήκα στην παρέα των Φίλων της Κρατικής Ορχήστρας, με τη λαχτάρα να καταστήσουμε τους συμπολίτες μας κοινωνούς στον υπέροχο συμφωνικό πλούτο. Έτσι προσέφερα τη φιλόμουση διάθεση και αγωνία μου, αλλά είχα και τη δυνατότητα της επαφής και συνεργασίας με τους μουσικούς και τα στελέχη της ορχήστρας. Η πολύχρονη αυτή σχέση μου έδωσε το πολύτιμο προνόμιο να βρίσκομαι κοντά στους ανθρώπους της Ορχήστρας, κοντά στα προβλήματα, στις αγωνίες και στα όνειρα τους. Είναι, λοιπόν, εξαιρετική η χαρά για μένα που ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού Π. Γερούλανος μου έκανε την τιμή εδώ και λίγες μέρες να με επιλέξει για τη θέση του Προέδρου του Ε.Τ.Ο.Σ. της Κ.Ο.Θ. Είναι μια συνέχεια, ταυτόσημη με τη ζωή μου. Αυτή η γνώση και η εμπειρία μετουσιώνονται τώρα σε δημιουργική διάθεση προσφοράς στην καλύτερη συμφωνική ορχήστρα της Ελλάδας.

Σε τούτη την κρίσιμη εποχή με τις τόσες πολλές δυσκολίες, ο καλλιτεχνικός και κοινωνικός ρόλος της Κ.Ο.Θ. είναι εξαιρετικά σημαντικός. Η μουσική -ως μία από τις ωραιότερες εκφράσεις της τέχνης- πέρα από την απόλαυση που προσφέρει έχει ως επιπρόσθετη αποστολή να δίνει ανακούφιση και αισιοδοξία στο κοινό της μόνιμο, περιστασιακό και εν δυνάμει. Γι' αυτό και είναι κρίσιμο όλοι μαζί: διοίκηση, καλλιτεχνικός διευθυντής, μουσικοί και διοικητικό προσωπικό να προσπαθήσουμε να ανταποκριθούμε σ' αυτό το ρόλο, χαρίζοντας υψηλά ποιοτικές καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, αλλά και να μεταφέρουμε στο κοινό της πόλης μας τη σιγουριά και την εμπιστοσύνη για τη δουλειά που γίνεται από άξιους και φιλόπονους εργαζόμενους.

Ξεκινώντας τη δουλειά, θέλω να πω ότι είμαι ιδιαίτερα ευτυχής για τη σύνθεση της νέας διοίκησης της Κ.Ο.Θ.: μουσικοί, φιλόμουσοι, όλοι καταξιωμένοι επαγγελματίες θα δώσουμε κάθε μας δύναμη και γνώση στα τόσο σύνθετα διοικητικά θέματα. Χαίρομαι επίσης ιδιαίτερα που αυτή η θητεία συμπίπτει με τον ερχομό στην Ορχήστρα ενός καταξιωμένου μουσικού όπως είναι ο Αλέξανδρος Μυράτ. Η εμπειρία, η αξιοσύνη του αλλά και το μεράκι του που «εξεχειλίζει» αυτές τις λίγες πρώτες μέρες της συνεργασίας μας δίνει σιγουριά για τη συνέχεια.

Θα ήθελα να τιμήσω την εξαιρετική δουλειά που γίνεται τα τελευταία χρόνια στην Κ.Ο.Θ., η οποία διέυρνε το κοινό της, έγινε γνωστή πέραν των συνόρων μας και προσφέρει υψηλές καλλιτεχνικές αποδόσεις. Σκοπός της νέας διοίκησης της Κ.Ο.Θ. είναι η περαιτέρω καταξίωσή της ως καλύτερου συμφωνικού σχήματος στην Ελλάδα, η προσέγγιση νέων ανθρώπων και χώρων, η συνεργασία με όλους τους πολιτιστικούς και δημιουργικούς φορείς της πόλης μας, η εξωστρέφεια αλλά και η είσοδος στις σύγχρονες συνθήκες όπως αυτές πλέον διαμορφώνονται από τις νέες τεχνολογίες, το γίνεσθαι στις αλλαγές της δισκογραφίας αλλά και των εμφανίσεων. Ελπίζω όταν θα παραδίνουμε τα ηνία της διοίκησης στους επόμενους διαχειριστές της αυτή να βρίσκεται σε υψηλότερο καλλιτεχνικό επίπεδο και σε ευρύτερο πεδίο αναγνώρισης στην κοινωνία.

Μα πάνω από όλα το βέβαιο είναι ότι η επιτυχία αυτής της προσπάθειας στηρίζεται και θα στηρίζεται σε σας, το κοινό της Ορχήστρας μας, το οποίο με τη ζωνή και γόνιμη συμμετοχή του θα δίνει τη δυναμική για τη συνέχεια.

Σας καλωσορίζω λοιπόν στη νέα περίοδο της Κ.Ο.Θ. και σας ζητώ να είμαστε μαζί στα ωραία μουσικά ταξίδια που έρχονται.

Κωνσταντίνος Ζέρβας
Πρόεδρος Δ.Σ. του Ε.Τ.Ο.Σ. Κ.Ο.Θ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριο που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά της ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1966. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της. Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος, ο Μίκης Μιχαηλίδης και ο Μύρων Μιχαηλίδης. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται σε περίπου εκατόν είκοσι μουσικούς.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές της συναυλίες, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καινοτόμων καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, με συνοδεία βωβού κινηματογράφου κλπ, δραστηριότητες που έχουν προσελκύσει νέο κοινό στην ορχήστρα κατά τα τελευταία χρόνια. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και όλη την οικογένεια.

Ένας από τους βασικούς στόχους της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών πρώτων εκτελέσεων πανελληνίως και παγκοσμίως. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο, ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS. Στις πρόσφατες της παραγωγές εντάσσεται η ηχογράφηση των Κοντσέρτων αρ. 3 και 4 του Μπετόβεν με σολίστα τον Aldo Ciccolini (EMI Classics).

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: P. Domingo, J. Carreras, L. Pavarotti, S. Accardo, J. Anderson, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, L. Berman, P. Fournier, B. L. Gelber, N. Gutman, J. Horenstein, A. Khatchaturian, L. Kogan, E. Kurtz, N. Magalov, M. Maisky, Ch. Mandeal, S. Mintz, W. Nelson, I. Pogorelich, R. Ricci, M. Rostropovich, G. Shaham, Y. Simonov, V. Spinakov, V. Tretjakov, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος, Κ. Κατσαρής, Θ. Κερκέζος, Κ. Πασχάλης, Δ. Σγούρος, Μ. Τιρίμος, κ.ά.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Εμφανίζεται ετησίως στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια»-Κύπρος, International Festival Zino Francescatti-Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecléctic-Βαλένθια κ.ά.).

Το Φεβρουάριο του 2007 η παραγωγή της ΚΟΘ "Impressions for saxophone and orchestra", με σολίστα τον Θεόδωρο Κερκέζο, απέσπασε το βραβείο ποιότητας δισκογραφίας Pizzicato "Supersonic" και προτάθηκε από τη NAXOS για δύο υποψηφιότητες βραβείων "Grammy". Το Δεκέμβριο του 2007 πραγματοποίησε μια ιστορική συναυλία στην Αίθουσα Συναυλιών της Απαγορευμένης Πόλης του Πεκίνου, αφιερωμένη στο Ν. Καζαντζάκη, στο πλαίσιο του πολιτιστικού έτους της Ελλάδας στην Κίνα.

Τον Ιούνιο του 2008 κυκλοφόρησε στη διεθνή αγορά το νέο CD της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης με έργα του Ν. Σκαλκώτα, σε συνεργασία με τη δισκογραφική εταιρεία BIS, το οποίο περιλαμβάνει και πρώτες παγκόσμιες ηχογραφήσεις. Επίσης, τον Απρίλιο του 2009 κυκλοφόρησε το τρίτο CD της ορχήστρας με έργα του Ildebrando Pizzetti από την εταιρεία NAXOS, το οποίο αποτελεί παγκόσμια πρώτη ηχογράφηση έργων του Ιταλού συνθέτη. Το CD, με έργα εμπνευσμένα από την ελληνική θεματολογία, απέσπασε την τιμητική διάκριση σε δισκογραφική εργασία ελληνικού ενδιαφέροντος που απένειμε τον Δεκέμβριο του 2009 η Ένωση Ελλήνων Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών.

Τον Απρίλιο του 2009 η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποίησε μια ιστορική εμφάνιση στην αίθουσα Smetana Hall της τσεχικής πρωτεύουσας, συμπράττοντας με τη Φιλαρμονική Χορωδία της Πράγας και ερμηνεύοντας το Requiem του G. Verdi. Τον Νοέμβριο του 2009 εμφανίστηκε στην Ιταλία, στο Θέατρο Μαντσόνι στην Πιστόια και στο Θέατρο Βέρντι στη Φλωρεντία και τον Οκτώβριο του 2010 στο Konzerthaus στο Βερολίνο.

www.tssso.gr

LUCIANO BERIO (1925-2003)

Τέσσερις αυθεντικές εκδοχές της "Ritirata notturna di Madrid" του Luigi Boccherini

Ο Λουτσιάνο Μπέριο είναι ένας απ' τους πιο σημαντικούς και πρωτοπόρους συνθέτες της Ιταλίας του 20ού αιώνα. Πήρε τα πρώτα μαθήματα πιάνου απ' τον παππού και τον πατέρα του, που ήταν οργανίστες. Μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο σπούδασε στο Ωδείο του Μιλάνου, επειδή όμως είχε τραυματιστεί στο χέρι κατά τη στρατιωτική εκπαίδευση, επικεντρώθηκε πιο πολύ στη σύνθεση. Το 1947 παρουσιάστηκε για πρώτη φορά ένα από τα έργα του. Λίγο μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του, ο Μπέριο πήγε στην Αμερική για να σπουδάσει με τον Λουίτζι Νταλλαπικόλα, ο οποίος τον μύησε στη σειραϊκή τεχνική. Ο Μπρούνο Μαδέρνα τον εισήγαγε στα Διεθνή Θερινά Σεμινάρια για Νέα Μουσική στο Ντάρμστατ (1954-1959), όπου γνώρισε τους μεγάλους πρωτοπόρους του 20ού αιώνα (Μπουλέζ, Στόκχουζεν, Λίγκετι, Κάγκελ) και ανακάλυψε το ενδιαφέρον του για την ηλεκτρονική μουσική. Έτσι ίδρυσε μαζί με τον Μαδέρνα το Studio di Fonologia στο Μιλάνο για ηλεκτρονική μουσική και παράλληλα εξέδωσε ένα περιοδικό για την ηλεκτρονική μουσική. Το 1960 επέστρεψε στην Αμερική, πλέον ως καθηγητής σύνθεσης και δίδαξε σε διάφορα μέρη. Παράλληλα συνέθετε και η φήμη του όλο και μεγάλωνε, φτάνοντας στην αποκορύφωση το 1968 με το έργο *Sinfonia*. Το 1972 επέστρεψε στην Ιταλία, συνεχίζοντας την καριέρα του και την αναζήτηση νέων τρόπων σύνθεσης. Μέχρι το τέλος της ζωής του το 2003, κέρδισε πλήθος διακρίσεις, συνέθετε και κατείχε διάφορες διακεκριμένες θέσεις.

Το συνθετικό έργο του Μπέριο είναι ποικιλόμορφο και χαρακτηρίζεται απ' την αναζήτηση: λέξεις, φωνήεντα, ήχοι, έργα (δικά του ή ξένα) 'διαλύονται' και ανασυντάσσονται, συχνά με ηλεκτρονικά μέσα, με σκοπό μια εξαιρετική έκφραση συναισθημάτων ή νέους τρόπους τεχνικής. Η ανασυγκρότηση διαφόρων έργων συναντάται πολλές φορές στις δημιουργίες του. Από τα δικά του, ο Μπέριο επεξεργάστηκε τις *Sequenze* σε νέες μορφές με τίτλο *Chemins*. Αρκετές φορές ασχολήθηκε επίσης με έργα παλαιότερων συνθετών, όπως των Μοντεβέρντι, Πέρσελ, Μπαχ, Μότσαρτ, Μπράμς και Μάλερ, επεμβαίνοντας άλλοτε λιγότερο και άλλοτε περισσότερο στο αρχικό υλικό. Ένα από αυτά τα 'παλαιά' έργα είναι η *Ritirata notturna di Madrid* (Νυχτερινό Σιωπητήριο στη Μαδρίτη) που βασίζεται σ' ένα μέρος απ' το κουιντέτο *Νυχτερινή Μουσική από τους δρόμους της Μαδρίτης* του Λουίτζι Μποκερίνι (1743-1805).

Το έργο του Μποκερίνι παρουσιάζει διάφορες μελωδίες και σκηνές, που άκουγε ο ίδιος τις νύχτες στη Μαδρίτη, σε μια πρώτη εκδοχή για κουιντέτο εγχόρδων το 1780. Επειδή το έργο άρεσε πολύ, ο Μποκερίνι το επεξεργάστηκε μαζί με κάποιες αλλαγές στα όργανα (κιθάρα, πιάνο).

Το 1975 η Σκάλα του Μιλάνου ζήτησε απ' τον Μπέριο να γράψει μια σύντομη εισαγωγή. Αφού ο συνθέτης μελέτησε τη *Νυχτερινή Μουσική* του Μποκερίνι και ανακάλυψε πως υπάρχουν 4 εκδοχές, αποφάσισε να χρησιμοποιήσει το τελευταίο μέρος του έργου, την *Ritirata notturna* σε όλες τις εκδοχές της, ακόμη και ταυτόχρονα και να τις γράψει για μεγάλη ορχήστρα.

Ο Μπέριο δημιουργεί στην επεξεργασία του ένδεκα παραλλαγές πάνω στο οσπινάτο βασικό θέμα, το οποίο είχε 'απλοποιήσει' ρυθμικά. Παρόλο που η αρμονική εξέλιξη είναι ως επί το πλείστον ίδια, η κάθε παραλλαγή εμφανίζει τη μελωδία, αυτούσια ή σε ποικιλήμενη εκδοχή, σε διαφορετική ομάδα οργάνων της ορχήστρας και με διαφορετικούς συνδυασμούς. Ο χαρακτηριστικός ρυθμός ταμπούρλου, που παραπέμπει στο στρατιωτικό απόσπασμα το οποίο περπατά μέσα στη νύχτα, για να σβήσει τις λάμπες από φωτιά (απ' όπου προέρχεται και ο τίτλος *Νυχτερινό Σιωπητήριο στη Μαδρίτη*), τονίζεται στην επεξεργασία του Μπέριο πιο πολύ, ήδη απ' την αρχή σαν εισαγωγή. Η 'εικόνα' συμπληρώνεται από μια ρυθμική συμπύκνωση στις παραλλαγές μαζί μ' ένα σταδιακό κρεσέντο, το οποίο, μετά την κορύφωση στην έκτη παραλλαγή, πάλι ελαττώνεται. Έτσι δημιουργείται η εντύπωση πως πλησιάζει και απομακρύνεται η ομάδα της νυχτερινής βάρδιας, όπως το είχε αντιληφθεί και ο Μποκερίνι. Αν και η *Ritirata notturna* δεν εμφανίζει τα πρωτοποριακά στοιχεία σύνθεσης του Μπέριο, στο έργο αυτό, πέραν του ότι είναι ιδιαίτερο ευχάριστο, ο ταυτόχρονος συνδυασμός των διαφορετικών εκδοχών του αρχικού κομματιού έχει πρόσθετο ενδιαφέρον, εμβαθύνοντας την ιδέα της παραλλαγής. Το έργο πρωτοπαίχτηκε στις 17 Ιουνίου 1975 στο Μιλάνο από τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σκάλας με μαέστρο τον Piero Bellugi.

Evelin Voigtmann

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣ (1953)

DEPARTURES: ΚΟΝΤΣΙΕΡΤΟ ΓΙΑ ΦΛΑΟΥΤΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΓΧΟΡΔΩΝ

Ο Χρήστος Χατζής ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές στη γενέτειρά του, το Βόλο. Συνέχισε σε μεταπτυχιακό επίπεδο στις Ηνωμένες Πολιτείες (Eastman School of Music, B.M 1976 και M.M 1977) ολοκληρώνοντας με διατριβή στο Κρατικό Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης στο Buffalo το 1982. Την ίδια χρονιά εγκαταστάθηκε στον Καναδά, όπου πήρε και την υπηκοότητα το 1985. Ανάμεσα στους καθηγητές του συγκαταλέγονται οι M. Feldman, L. Hiller, W. Kotonski, S. Adler, R. Peck, J. Schwantner και W. Benson.

Με τα έργα του καθιερώθηκε ως ένας απ' τους πιο σημαντικούς συνθέτες του Καναδά και τιμήθηκε με αρκετά σημαντικά βραβεία όπως: Jean A. Chalmers National Music Award (1998), Jules Léger Prize for New Chamber Music (1996) και Juno Award (2006 και 2008). Μέχρι σήμερα έχει γράψει πλήθος έργων σε όλες τις κατηγορίες μουσικής, συνδυάζοντας ηλεκτρονικά, κλασικά, τζαζ και ανατολικά στοιχεία. Εμπνέεται από τη χριστιανική πνευματικότητα, το βυζαντινό πολιτισμό, καθώς και από τον πολιτισμό των Καναδών ιθαγενών. Τα έργα του είναι ιδιαίτερα σύνθετα, ωστόσο είναι πάντα ευπρόσιτα από τους ακροατές. Ως καθηγητής στο Μουσικό Τμήμα του Πανεπιστημίου του Τορόντο, έχει δημοσιεύσει αρκετά άρθρα και βιβλία για τη σύνθεση και τη σύγχρονη μουσική.

Το κοντσέρτο *Departures* (Αναχωρήσεις) για φλάουτο και ορχήστρα εγχόρδων γράφτηκε για την Καναδή φλαουτίστα και φίλη του συνθέτη, Susan Hoerrner. Ολοκληρώθηκε στις 21/6/2011 στο Ontario και η πρεμιέρα έγινε στο Ιαπωνικό Συμπόσιο Φλάουτου 2011, ερμηνευμένο από την Hoerrner και τη Συμφωνική Ορχήστρα του Κιότο υπό τη διεύθυνση του Hiroshi Sekiya, στη Otsu City, Shiga της Ιαπωνίας στις 21 Αυγούστου 2011.

Σ' αυτό το κοντσέρτο, ο συνθέτης εφαρμόζει πολλές σύγχρονες τεχνικές στα εγχόρδα (μικροδιαστήματα), αλλά κυρίως στο σόλο φλάουτο όπως οι λεγόμενοι multiphonics δακτυλισμοί, 'αιολικά φυσήματα' ή το εφέ 'Jethro Tull', όπως το δημιουργήσε ο φλαουτίστας του ομώνυμου συγκροτήματος, τραγουδώντας και φυσώντας ταυτόχρονα. Το έργο είναι ιδιαίτερα ατμοσφαιρικό με ωραία μελωδικά σχήματα (εν μέρει πεντατονικά) και ενδιαφέροντες ρυθμικούς συνδυασμούς. Παραθέτουμε στη συνέχεια τα σχόλια του συνθέτη, όπως αναφέρονται στην παρτιτούρα:

«...Εργάστηκα στη σύνθεση αυτή κατά τη διάρκεια μιας περιόδου, στην οποία καλοί φίλοι είχαν πεθάνει και το τσουνάμι του 2011 στη Φουκουσίμα της Ιαπωνίας, όπως και η ακόλουθη πυρηνική καταστροφή, κυριαρχούσαν στις ειδήσεις. Τα παραπάνω γεγονότα ήταν κυρίαρχα στο μυαλό μου, όσο συνέθετα το *Departures* και η επιρροή τους φαίνεται στους υπότιτλους κάθε μέρους.

Το α' μέρος με τίτλο *Blooming Fields* (Ανθισμένα Λιβάδια) είναι αφιερωμένο στη μνήμη του θεατρικού και τηλεοπτικού σκηνοθέτη George Bloomfield. Στον επικήδειό του αναφέρθηκε ότι ο ίδιος περιέγραφε τη ζωή του ως «την πιο διασκεδαστική που είχε ποτέ κανείς!». Η μουσική αντικατοπτρίζει την παιγνιδιάρικη στάση του και την απόλαυση της ζωής, το εξεζητημένο ύφος και την ευρεία δυνατότητα έκφρασης, που ήταν και χαρακτηριστικό της σκηνοθετικής του δουλειάς. Από την «ασιατική» εισαγωγή, μέσα από τα ακρόβατικά του φλάουτου και της ορχήστρας, στις απρόσιτες "burlesque" παρεμβάσεις, η μουσική του *Blooming Fields* είναι γεμάτη αφθονία και απόλαυση. Όμως, το τίμημα για την ύπαρξη του George ήταν το συνεχές φλερτ με το θάνατο (ένα πρόβλημα υγείας μετά το άλλο) και κάθε φορά κατάφερνε να ξεγελάει το θάνατο. Στους φίλους του δεν αποκάλυπτε τις βαθύτερες εμπειρίες από αυτές τις συναντήσεις, αλλά πιστεύω ότι αυτές ήταν ο μεγάλος δάσκαλος στη ζωή του: αυτός που του αποκάλυπτε τις βαθύτερες έννοιες της ύπαρξης και τον πλούτο που προκύπτει μέσα από την αλληλεπίδραση. Στη μουσική, το ανεξέλεγκτο γλέντι διακόπτεται από ένα έντονο και διάφωνο multiphonics του φλάουτου, που με την σειρά του εισάγει έναν νέο τρόπο ακρόασης τη μικρή εσωτερική φωνή, που απεικονίζεται με το ήρεμο σφύριγμα και τους αιολικούς ήχους του φλάουτου. Στο τέλος, ένα απαλό και σιγανό τρέμολο στα ψηλά εγχόρδα επιβεβαιώνει την εσωτερική αναζήτηση του σολίστα για το δρόμο προς την αληθινή αφύπνιση.

Το β' μέρος με τίτλο *Serenity* (Γαλήνη) είναι αφιερωμένο στη μνήμη της Bertha Modlich, μιας γυναίκας-έμπνευση, η οποία πέθανε λίγο πριν συμπληρώσει τα 105 χρόνια ζωής. Η Bertha ζούσε μόνη της, είχε ένα εργαστήριο κεραμικής, έπαιζε βιολί και έκανε διάφορα αθλήματα μέχρι σχεδόν το τέλος της ζωής της. Γεμάτη μετριοφροσύνη, απέδιδε το μουσικό της μακροζωίας της στο γεγονός ότι κάθε μέρα έτρωγε ένα κομμάτι σοκολάτας Lindt (...), αλλά πιστεύω ότι το μουσικό της κρυβόταν στην ατέλειωτη αισιοδοξία της και την τάση της να βλέπει πάντα την θετική πλευρά των ανθρώπων... Η Bertha βίωσε πολλές δυσκολίες στη ζωή της... Η μουσική του *Serenity* ακολουθεί το παράδειγμά της: υπάρχουν σύννεφα, αλλά λίγα και η μουσική επιστρέφει γρήγορα σε πιο ηλιόλουστες διαδρομές. Το τελευταίο μέρος του *Serenity* είναι ένα τραγούδι δίχως λόγια. Καθώς το έγραφα, βυθισμένος μέσα

στις υπέροχες αναμνήσεις της Bertha, την φανταζόμουν να απομακρύνεται χορεύοντας προς την αιωνιότητα μέσα από την ταπεινή και αργή μελωδία βαλς που μοιάζει να υπάρχει μέσα από τους δικούς της όρους και ενάντια σε κάθε συμβατική γνώση για τα ανθρώπινα όρια.

Το τελευταίο μέρος *Progress Blues* (Blues εξέλιξης) είναι ένας διαλογισμός για την πυρηνική καταστροφή της Φουκουσίμα, όχι τόσο για το ατύχημα, αλλά για τα μαθήματα που μπορούμε να πάρουμε από την αδικαιολόγητη πίστη μας στην τεχνολογική εξέλιξη. Παρότι το τσουνάμι προξένησε περισσότερες ανθρώπινες τραγωδίες από ότι η παραλίγο κατάρρευση των πυρηνικών αντιδραστήρων, το τελευταίο γεγονός μπορεί να είναι αυτό που θα έχει πιο διαμορφωτικό χαρακτήρα στην ιαπωνική ψυχή. Η σύγχρονη ιαπωνική ιστορία έχει δύο πυρηνικές καταστροφές σε διάστημα 66 χρόνων... Μετά το ολοκαύτωμα της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι, η Ιαπωνία οδηγήθηκε σε ένα δρόμο τεχνολογικής ανάπτυξης, η οποία, παρότι έφερε υλικό και συναισθηματικό πλούτο, παράλληλα δημιούργησε φθορές μέσα στην ιαπωνική κοινωνία, οι οποίες μόλις τα τελευταία χρόνια αρχίζουν να γίνονται ορατές. Η μουσική ακολουθεί αυτόν το δρόμο της αφθονίας, που δε διαφέρει και πολύ από αυτήν του α' μέρους, αν και στο *Progress Blues* είναι περισσότερο αμελίκτη και παρορμητική. Οι φθορές διαφαίνονται περιστασιακά, όπως στο εφέ του «ταλαντευόμενου» φωνογράφου, που αποκαλύπτει τις συναισθηματικές αξιώσεις της μεταχείρισης του κυρίως θέματος α la *Hollywood*, ή όπως στη μεταφορά του «ρολογιού» στα pizzicati των εγχόρδων. Η ενδοσκοπήση έρχεται σύντομα (ακόμα και το θέμα α la *Hollywood* βιώνει μια πιο σκοτεινή μεταχείριση σαν fugato), αλλά μόνο οι δυνάμεις που της έχουν δώσει ώθηση εξαρχής, καταφέρνουν να παρεμποδίσουν όποια προσπάθεια αμφισβήτησης της γνώσης αυτής της ανελέητης ώθησης, ή τις τρομερές συνέπειες που μπορεί να προκαλέσουν. Στο απόγειο της ταχύτητας και της ενέργειας η μουσική ξαφνικά καταρρέει, τα ρολόγια συνεχίζουν να χτυπούν απειλητικά και τότε...θα αφήσω τη μουσική να σας πει τι γίνεται μετά. Το *Progress Blues* αφιερώνεται στα θύματα της λανθασμένης «ανάπτυξης» στη Φουκουσίμα κ.α.». [μετάφραση Κ. Καϊμάκη]

Evelin Voigtmann

DMITRI SHOSTAKOVICH (1906-1975) ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 9 ΣΕ ΜΙ ΥΦΕΣΗ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓΟ 70

Η Συμφωνία αυτή τελείωσε τον Αύγουστο του 1945. Στις 3 Νοεμβρίου δόθηκε η πρεμιέρα στο Λένινγκραντ, με διευθυντή τον Jewgeni Mravinski. Ο ίδιος, μαέστρος των περισσότερων Συμφωνιών του Σοστακόβιτς, διηύθυνε στις 20 του ιδίου μήνα και την πρώτη εκτέλεση του έργου στη Μόσχα.

Ανάμεσα στις συμφωνικές δημιουργίες του Σοστακόβιτς, το έργο αυτό αποτελεί ένα χαριτωμένο, λυρικοκωμικό ιντερμέτζο. Η έκταση της Συμφωνίας είναι συγκριτικά μικρή και τα τρία από τα πέντε μέρη της (το πρώτο, το τρίτο και το πέμπτο) είναι γραμμένα a la scherzo. Κυρίαρχα στοιχεία είναι η γνήσια χαρά της ζωής και το σαρκαστικό χιούμορ.

Το πρώτο μέρος, ένα σύντομο Allegro σε φόρμα σονάτας, χαρακτηρίζεται από την κλασική διαφάνεια και την πυκνή, μορφολογικά, δόμηση. Από την άποψη αυτή θυμίζει, όπως και πολλά άλλα σημεία του έργου, την *Κλασική Συμφωνία* του Προκόφιεφ και αποτελεί μια δυνατή αντίθεση στις προγενέστερες μνημειακές και τραγικές δημιουργίες του συνθέτη. Η αβίαστη, πηγαία ευθυμία της, η ευστροφία και η ανεπαίσθητη ειρωνεία της αποτυπώνονται πιο καθαρά στο κύριο θέμα, που μας θυμίζει λίγο τις εισαγωγές της εποχής των κλασικών (και του Ροσσίνι!).

Το δεύτερο θέμα μας μεταφέρει σε άλλη σφαίρα. Πάνω από μια λιτή συνοδεία κάνει την εμφάνισή του ένα όρσοερό τραγουδάκι που μπορούν να το σφουρίζουν όλοι.

Το δεύτερο μέρος (Moderato) περιέχει ένα χαρούμενο λυρισμό, ενώ το κύριο θέμα του έχει χαρακτήρα ρομάντζας.

Το τρίτο μέρος (Presto) είναι ένα θυελλώδες σκέρτσο, χτισμένο σε ένα αμέριμνο, κυματιστό, παιχνιδιάρικο θέμα. Στο τέλος του σκέρτσο η ευθυμία υποχωρεί μπροστά σε μια σύντομη έκρηξη κατήφειας.

Το πολύ σύντομο τέταρτο μέρος (Largo) αποτελείται σχεδόν αποκλειστικά από ρετσπατίβα του σόλο φαγκότου, πάνω από κρατημένες συγχορδίες που ακούγονται στο βάθος και από τραγικές ταυτοφωνίες των τρομπονιών και των σαλπίγγων. Τα σκοτεινά αυτά επεισόδια κυσοφορούν μια ξαφνική αλλαγή στην έκφραση και οδηγούν απροσδόκητα στην πνευματώδη κωμωδία του χαρούμενου φινάλε (Allegretto).

Το φινάλε είναι ένα εντυπωσιακό μέρος, χτισμένο με πραγματική μαστοριά, μια λαμπερή, πολύχρωμη ζωγραφιά από χορούς και γιορτές, που παρουσιάζονται με τον πιο διασκεδαστικό και δεξιοτεχνικό τρόπο.

Law Danilewitsch
Μετάφραση: Κ. Γριμάλδης

Από το Schaefer, Hansjürgen (1974),
Konzertbuch. Orchestermusik. Λειψία:
Deutscher Verlag für Musik, τόμος 3,
σ.σ. 205-207.

ΜΕΡΗ:

- I. Allegro
- II. Moderato
- III. Presto
- IV. Largo
- V. Allegretto

DMITRI SHOSTAKOVICH (1906-1975)

TAHITI-TROT / ΤΣΑΙ ΓΙΑ ΔΥΟ, ΕΡΓΟ 16

Τα πρώτα χρόνια μετά την αποφοίτησή του (1925) απ' το Ωδείο της Αγίας Πετρούπολης (Λένινγκραντ, όπως είχε μετονομαστεί από το 1924) ήταν ιδιαίτερα επιτυχημένα για τον νεαρό Σοστακόβιτς. Παρά τις οικονομικές δυσκολίες και τα προβλήματα υγείας, ο συνθέτης κέρδισε ήδη παγκόσμια αναγνώριση με την πρεμιέρα (12/5/1926) της 1^{ης} Συμφωνίας, την οποία διηύθυνε ο Νικολάι Μάλκο. Το 1927 έγραψε τη 2^η Συμφωνία (με υπότιτλο: *Στον Οκτώβρη*), έπειτα από παραγγελία για τις εκδηλώσεις εορτασμού της δέκατης επετείου της Οκτωβριανής Επανάστασης. Παράλληλα ξεκίνησε την όπερα *Η Μύτη*, η οποία βασίζεται στην ομώνυμη ιστορία του Γκόγκολ και σατιρίζει τη σοβιετική γραφειοκρατία. Το 1927 επίσης αποτέλεσε την αρχή για την μακρόχρονη φιλία του με τον Ιβάν Σολλερτίνσκι, ο οποίος παρέμεινε ο στενότερός του φίλος μέχρι το θάνατό του το 1944. Την ίδια χρονιά γνώρισε και τη μετέπειτα σύζυγό του, Νίνα Βάρζαρ, η οποία τότε σπούδαζε ακόμα φυσικομαθηματικά.

Το *Tahiti-Trot* δημιουργήθηκε ουσιαστικά κατά τύχη, όταν τον Οκτώβριο του 1927 σε μια γιορτή στο σπίτι του Νικολάι Μάλκο, προσκλήθηκε ο Σοστακόβιτς με στοίχημα 100 ρουβλιών να αποδείξει πως θα μπορούσε μέσα σε μια ώρα να γράψει και να ενορχηστρώσει ένα κομμάτι που άκουσε μια φορά. Ο Σοστακόβιτς δέχτηκε και το κομμάτι που άκουσε στο ραδιόφωνο ήταν το *Tea for Two* απ' το μιούζικαλ *No, no Nanette* (1925) του Vincent Youmans. Ύστερα από 45 λεπτά ο Σοστακόβιτς βγήκε απ' το διπλανό δωμάτιο και παρουσίασε την επεξεργασία του κομματιού για πλήρη ορχήστρα. Ο Μάλκο πρωτοπαρουσίασε το *Tahiti-Trot*, ονομασία που προτιμάται στη Ρωσία, στη Μόσχα στις 25 Νοεμβρίου 1928, μαζί με άλλα έργα του Σοστακόβιτς.

Η επεξεργασία του Σοστακόβιτς είναι ιδιαίτερα ευφυής, ειδικά όσον αφορά την ενορχήστρωση, στην οποία χρησιμοποιεί μεταξύ άλλων καμπανούλες, τσελέστα και διάφορες τεχνικές των χάλκινων πνευστών, καθώς και όσον αφορά τις λεπτές 'αποχρώσεις' στο χρωματικό πέρασμα ανάμεσα στις φράσεις του ρεφραίν. Έτσι το κομμάτι αυτό έγινε πολύ δημοφιλές και ουσιαστικά προαναγγέλλει τις πολλές επεξεργασίες (κυρίως τζαζ), που έγιναν αργότερα για το συγκεκριμένο τραγούδι. Ο ίδιος ο συνθέτης το ξαναχρησιμοποίησε σαν *entr'acte* στο μπαλέτο του *The Age of Gold* (*Solotoi vek*, 1929), πράγμα που δείχνει, μαζί με την τοποθέτηση του αριθμού έργου 16, πως ο ίδιος εκτιμούσε το έργο αυτό.

Evelin Voigtmann

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2011

Μ.Μ.Θ., 21:00

ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ ΜΕ Ο.Μ.Μ.Θ.

«Θεσσαλονίκη - Σταυροδρόμι Πολιτισμών»
Αφιέρωμα στις Αραβικές Χώρες & το Ισραήλ

διευθυντής ορχήστρας
Deborah Waldman

ούτι
Κυριάκος Καλαϊτζίδης

ούτι
Kamel Ferjani

βιολί
Klibi Anis

τραγούδι
Chahrazed Helal
Rihab Sghaier

κανονάκι
Slim Jaziri

κρουστά
Mohamed Kacem

Marcel Khalife
Suite Andalouse για ούτι και ορχήστρα
Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

Kamel Ferjani
Κοντσέρτο για σύνολο αραβικής μουσικής και ορχήστρα
Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

Τιμώντας την πολυπολιτισμική παράδοση της Θεσσαλονίκης, η σημερινή συναυλία-αφιέρωμα οικοδομεί μουσικές γέφυρες ανάμεσα στις Αραβικές Χώρες και το Ισραήλ, χώρα απ' όπου έλκει την καταγωγή της η μαέστρος. Ιδιαίτερο χρώμα θα δώσει η Ανδαλουσιανή Σουίτα του Μαρσέλ Καλίφ (προσωπικότητας με ευρύτατη εμβέλεια που αποκαλείται και «Μπομπ Ντύλαν του Λιβάνου»), όπου ο συνθέτης παντρεύει τις αραβικές μουσικές παραδόσεις με το ισπανικό φλαμένκο. Εξίσου ενδιαφέρον θα είναι το κοντσέρτο του διακεκριμένου Τυνησίου συνθέτη και εξαίρετου ουτίστα Καμέλ Φερζάνι, που θα φέρει επί σκηνής ένα αυθεντικό σύνολο αραβικής μουσικής σε συνεργασία με την Ορχήστρα μας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2011

Μ.Μ.Θ., 21:00

ΚΤΙΡΙΟ Β'

διευθυντής ορχήστρας
Αλέξανδρος Μυράτ

πίανο
Στέφανος Θωμόπουλος

Igor Stravinsky
Συμφωνίες για πνευστά
Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

Κοντσέρτο για πιάνο και πνευστά
Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

Ludwig van Beethoven
Κουαρτέτο για έγχορδα, έργο 131
Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

Μία ακόμη βραδιά πρώτων εκτελέσεων από την Κ.Ο.Θ., όπου θα απολαύσουμε δύο έργα που ο Στραβίνσκι συνέθεσε στο Παρίσι στις αρχές της δεκαετίας του 1920. Ο Ρώσος συνθέτης αντιεί στοιχεία από τη μουσική παράδοση της πατρίδας του στις Συμφωνίες για πνευστά, ενώ στο νεοκλασικό Κοντσέρτο – εδώ με σολίστ τον βραβευμένο συμπολίτη μας Στέφανο Θωμόπουλο – ο Στραβίνσκι εμπνέεται από τη μουσική του 18ου αιώνα και το στίλ του Μπαχ, βάζοντας πάντοτε την προσωπική του σφραγίδα. Η συναυλία θα ολοκληρωθεί με το προτελευταίο Κουαρτέτο εγχόρδων του Μπετόβεν, έργο μνημειώδες που ώθησε τον Σούμπερτ να πει με απόγνωση: «έπειτα από αυτό, τι έμεινε για εμάς να γράψουμε;».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΡΑΤ

διεύθυνση ορχήστρας

Ο Αλέξανδρος Μυράτ είναι μόνιμος αρχιμουσικός της Καμεράτα-Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής και από το 2008 μόνιμος προσκεκλημένος της Φιλαρμονικής της Τάργκου Μούρες

-Τρανσυλβάνια.

Γεννήθηκε στο Βόλο. Σε νεαρή ηλικία έζησε στο Παρίσι, όπου σπούδασε διεύθυνση ορχήστρας με τους Ίγκορ Μάρκεβιτς, Νάντια Μπουλανζέ και Μαξ Ντώιτς.

Το 1970 έκανε την πρώτη του επαγγελματική εμφάνιση διευθύνοντας την Εθνική Ορχήστρα του Μόντε Κάρλο με σολίστ τον βιολονίστα Χένρικ Σέρνικ. Στη συνέχεια (1971-76) διηύθυνε το σύνολο "Eposis" αποσπώντας εξαιρετικές κριτικές από τον γαλλικό Τύπο.

Διηύθυνε σε παγκόσμια πρώτη την *Ορέστεια* του

Μιγιά για τη Γαλλική Ραδιοφωνία, με την οποία είχε συχνή συνεργασία ερμηνεύοντας πρώτες εκτελέσεις έργων των Ομπούχοφ, Βυτονεγκράντζκ, Φερρόν, Φλόρεντς, Γκωσσέν, Πλατς, Ντεβιλλιέ, καθώς και πολλά έργα συνθετών του 20ού αιώνα, όπως οι Χέντσε, Μπέριο, Μεσσιάν και Πεντερέτσι.

Το 1977 απέκτησε τη γαλλική υπηκοότητα.

Το 1978 ίδρυσε την Ορχήστρα Νέων της Γαλλικής Κοινότητας στο Βέλγιο και το 1981 την πρώτη Ορχήστρα Νέων της Γαλλίας.

Συνεργάστηκε με μουσικά σύνολα όπως η Εθνική Ορχήστρα της Λίλλης, το Ορχηστρικό Σύνολο του Παρισιού, το Ensemble Intercontemporain, η Ορχήστρα της Île de France, οι ορχήστρες της Λυών, του Μονπελλιέ, της Αβινιόν, του Μετς, του Νανσύ, οι ορχήστρες δωματίου της Γκρενόμπλ, της Ωβέρν και, σε μονιμότερη βάση, με την Ορχήστρα

της Βελγικής Ραδιοφωνίας (RTBF), τη Συμφωνική Ορχήστρα της Λιέγης και την Εθνική Ορχήστρα του Βελγίου. Έχει διευθύνει ορχήστρες όπως η Νορβηγική και η Αγγλική Ορχήστρα Δωματίου, οι London Mozart Players, οι Βιρτουόζοι της Μόσχας, η Φιλαρμονική Ορχήστρα των Κάτω Χωρών και οι Συμφωνικές Ορχήστρες του Τρόντχαιμ και του Άαλμποργκ. Με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Ωλστερ, τη Συμφωνική και τη Sinfonietta του Μπόρνμουθ πραγματοποίησε αρκετές ηχογραφήσεις για το BBC.

Ο Αλέξανδρος Μυράτ έχει αποσπάσει σημαντικές διακρίσεις: Το 1976 βραβεύτηκε στο διαγωνισμό «Τζίνο Μαρινούτσι» και το 1984 του απονεμήθηκε το μεγάλο βραβείο της Γαλλικής Ακαδημίας Δισκογραφίας για την ηχογράφιση του έργου *Συμφωνία των επτά αστέρων* του Σαρλ Καικλέν με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Μόντε Κάρλο (EMI).

Με την Ορχήστρα της Πικαρδίας, της οποίας υπήρξε καλλιτεχνικός διευθυντής ως το 1989, καθιερώθηκε για τις ερμηνείες του στα έργα του Μότσαρτ. Με την ίδια ορχήστρα ηχογράφησε το 1987 για τη Virgin το έργο του Μάικ Ουέστμπρουκ *London Bridge is Broken Down*. Για τη Label Bleu ηχογράφησε έργα του Σοστακόβιτς. Οι ηχογραφήσεις του για την Auvidis τιμήθηκαν με το βραβείο της Γαλλικής Ακαδημίας Δισκογραφίας.

Στο διάστημα 1991-94 διηύθυνε την Ορχήστρα Νέων του Εδιμβούργου αποσπώντας τα βραβεία «Καλύτερης ορχήστρας» και «Καλύτερης ηχογράφησης» στο διεθνή διαγωνισμό της Βιέννης (1994).

Το 1991 ανέλαβε την Καμεράτα-Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής. Υπό την καθοδήγησή του γρήγορα καθιερώθηκε ως σύνολο υψηλού επιπέδου, επαινούμενο για τις πολλαπλές δραστηριότητες, ανάμεσα στις οποίες περιλαμβάνονται πρώτες εκτελέσεις έργων ελλήνων και ξένων συνθετών, παραγγελίες νέων έργων σε έλληνες συνθέτες, παρουσίαση έργων συνθετών άγνωστων στο ελληνικό κοινό, μετακλήσεις διάσημων σολίστ, προβολή νέων ταλέντων, οργάνωση συναυλιών σε ολόκληρη την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Η Καμεράτα συγκαταλέγεται πλέον στα εκλεκτά

σύνολα δωματίου της Ευρώπης με εμφανίσεις στις μεγαλύτερες αίθουσες του κόσμου (Royal Festival Hall στο Λονδίνο, Αίθουσα Συναυλιών της Στοκχόλμης, Θέατρο των Champs Elysées του Παρισιού, Théâtre de la Monnaie των Βρυξελλών και Αίθουσα Corum του Μονπελλιέ), στα σπουδαιότερα φεστιβάλ (Μουσικός Φλωρεντινός Μάιος, Φεστιβάλ της Ραβέννα), ενώ έχει συνεργαστεί με διάσημους μαέστρους και σολίστ όπως οι Μοτσίλαβ Ροστρόποβιτς, Σαλβατόρε Ακκάρντο, Μαρία Ζουάου Πίρες, Λεωνίδα Καβάκος, Ράντου Λούπου, Ωγκυστέν Ντυμαί, Όλλι Μούστονεν και Νέβιλ Μάρρινερ.

Ο Αλέξανδρος Μυράτ έχει ηχογραφήσει με την Καμεράτα για τις εταιρείες EMI Classics, RCA red label, Agora και ECM -εξέδωσε τη ζωντανή ηχογράφιση της Ε. Καραϊνδρου, *Ελεγεία του ξεριζωμού*.

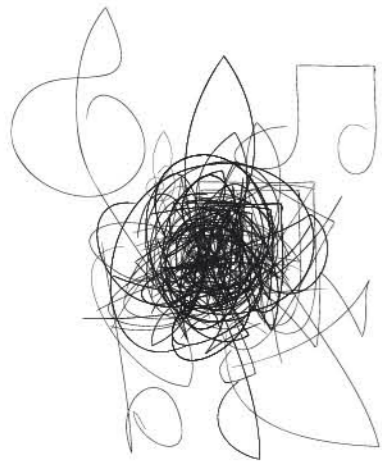
Πρόσφατα, η ηχογράφιση του έργου του Ivan Wyschnegradsky, *La journée de l'existence* (Ιβάν Βισνεγκράντσκι, *Η ημέρα της ύπαρξης*) για την εταιρία Shiiii έγινε αποδεκτή με τις παρακάτω τιμητικές διακρίσεις στο Γαλλικό Τύπο: Diapason d'or (2010), Coup de cœur de l'Académie Charles Cros (2010), 4 étoiles Classica (2009).

Έχει συμμετάσχει στις παραγωγές όπερας του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών (*Οι γάμοι του Φίγκαρο* και *Η μεγαλοψυχία του Τίτου* του Μότσαρτ, *Μόμο* του Α. Μπαλτά, *Αμάλ* του Τζανκάρλο Μενότι και *Η επιστροφή της Ελένης* του Θ. Μικρούτσικου).

Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει πρώτες εκτελέσεις έργων των συνθετών Μικρούτσικου, Κουμεντάκη, Κούκου, Τραυλού και την πρώτη παγκόσμια εκτέλεση του *Agrafon*, έργο που ο Τζον Τάβενερ έγραψε ειδικά για την Καμεράτα.

Το Σεπτέμβριο του 2004 τιμήθηκε από τη Γαλλική Δημοκρατία για την πολύτιμη συμβολή του στον πολιτισμό, με τον τίτλο του Ιππότη των Τεχνών και των Γραμμάτων.

PATRICK GALLOIS

φλάουτο

Ο Patrick Gallois διαγράφει μια επιτυχημένη διεθνή καριέρα ως σολίστ και μαέστρος. Από την ηλικία των 17 μαθήτευσε στο πλευρό του Jean-Pierre Rampal στο ωδείο του Παρισιού και σε ηλικία 21 ετών έγινε πρώτο φλάουτο στην Orchestre National de France με μουσικό διευθυντή τον Lorin Maazel. Ο Patrick Gallois έχει δουλέψει υπό τη διεύθυνση θρυλικών μαέστρων όπως των Leonard Bernstein, Seiji Ozawa, Pierre Boulez, Karl Boehm, Eugen Jochum και Sergiu Celibidache. Το 1984 ο Gallois εγκατέλειψε τη θέση του στην ορχήστρα για να επικεντρωθεί στην καριέρα του ως σολίστ. Ο Patrick Gallois πραγματοποιεί τακτικά εμφανίσεις και ηχογραφήσεις με μαέστρους όπως οι Neville Marriner, Lorin Maazel, Antal Dorati, Leif Segerstam και με καλλιτέχνες όπως οι Yuri Bashmet, Natalia Gutman, Peter Schreier, Jorg Demus, το Lindsay Quartet, καθώς και με τον Jean Pierre Rampal και τη Lily Laskine. Εμφανίζεται τακτικά ως μετακαλούμενος μουσικός σε μεγάλες ορχήστρες της Ευρώπης και της Ασίας, καθώς και σε διεθνή μουσικά φεστιβάλ όπως: Proms (Λονδίνο), Pollenca Festival, Monte Carlo Printemps des Arts, City of London Festival, Theatre des Champs-Élysées (Παρίσι) με τον Fabio Biondi, Philharmonia Orchestra, Φιλαρμονική του Μόντε Κάρλο, Caritole de Toulouse, Ορχήστρα Δωματίου της Λοζάνης, Orquestra de Euskadi, Συμφωνική του Όρεγκον, Orchestre National de Belgique, Φιλαρμονική του Ελσίνκι, Συμφωνική του Λάτι, Orchestre d'Auvergne, Sinfonia Varsovia, Ραδιοφωνική Συμφωνική Ορχήστρα της Δανίας, Deutsche Kammerakademie Neuss, Kölner Kammerorchester, Edmonton Symphony Orchestra, London Mozart Players, Orpheus Chamber Orchestra κ.λπ. Πραγματοποιεί συχνά περιοδείες σε Γερμανία, Ιαπωνία και Ισραήλ και διδάσκει σε ετήσια master class στην Academia Chigiana (Σιένα) και στο Banff Centre for the Arts (Καναδάς). Εδώ και 12 χρόνια, μετά τη δημιουργία της δικής του ορχήστρας,

της Academie de Paris στο Παρίσι, ο Patrick Gallois ακολουθεί καριέρα μαέστρου. Με αυτή του την ιδιότητα έχει εμφανιστεί στην Ιαπωνία (Ορχήστρα Δωματίου του Τόκυο), στη Φινλανδία (Οουλου, Κουόπιο και Γιουβάσκιουλα), στη Σουηδία (Musica Vitae και Ορχήστρα Δωματίου της Σουηδίας), στην Ιταλία (Orchestra da Padova, I Pomeriggi Musicale, Orchestra del Lazio di Roma), στην Καλιφόρνια (Monterey Symphony), στην Πορτογαλία, στο Ισραήλ (Ορχήστρα Δωματίου του Ισραήλ), στη Ρουμανία (Κλουζ), στη Βουλγαρία (Σόφια) και στη Γαλλία. Συχνά καλείται να επιστρέψει στις ορχήστρες αυτές ως μαέστρος.

Το 2003 ο Patrick Gallois αναδείχθηκε μουσικός διευθυντής της Sinfonia Finlandia Jyväskylä (Φινλανδία). Από τότε, έχει περιοδεύσει με την ορχήστρα στη Γαλλία το 2003, στην Πολωνία και στην Ιαπωνία το 2004, στη Γαλλία και στην Ισπανία το 2005, στην Ισπανία το 2006, καθώς και στη Γερμανία και στην Ιαπωνία ξανά το 2006/7. Με πολυάριθμα συμβόλαια ηχογραφήσεων για την NaXos, ο Gallois και η Sinfonia Finlandia έχουν ηχογραφήσει δύο Συμφωνίες του Σαρλ Γκουνό και μια σειρά Συμφωνιών του Χάυδν.

Το ρεπερτόριο του Patrick Gallois είναι πλούσιο, με ηχηρή την παρουσία της σύγχρονης μουσικής. Ο Gallois έχει συμμετάσχει στις παγκόσμιες πρεμιέρες πολλών νέων κοντσέρτων όπως του 2ου Κοντσέρτου για φλάουτο του Eric Tanguy (Saint-Riquier Festival, 1994) και του Κοντσέρτου του Sallinen (Helsinki Contemporary Music, 1995). Ερμηνεύει τακτικά κοντσέρτα του Rautavaara και του Penderecki, τα τελευταία υπό τη διεύθυνση του συνθέτη με την Sinfonia Varsovia, την Orchestre de Chambre de Lausanne, την Stuttgarter Philharmoniker και τη Φιλαρμονική της Ιαπωνίας. Πολλά νέα έργα έχουν αφιερωθεί και παρουσιαστεί για πρώτη φορά σε πρεμιέρα από τον Gallois, μεταξύ άλλων: το Κοντσέρτο του Kristof Maratka (1997), το 2ο Κοντσέρτο για φλάουτο του Marcel Landowski (1998), το Κοντσέρτο για φλάουτο και άρπα του

Renaud Cagneux (1998), το Κοντσέρτο του Jacques Desbiere, το Κοντσέρτο του Χρήστου Χατζή και το Κοντσέρτο "Palomar" του Kai Nieminen το 2001. Άλλοι συνθέτες που έχουν γράψει κοντσέρτα για τον Gallois (τα οποία παρουσιάστηκαν σε πρεμιέρα το 2003/4) είναι ο Emil Tabakov (Κοντσέρτο για 2 φλάουτα, Σόφια 2003), ο Philippe Hersant (Κοντσέρτο για φλάουτο, Χάγη 2005/06), ο Jan Sandstrom (Orquestra de Euskadi 2004) και ο Rocco Abate (Ιταλία 2005). Η Karen Tanaka και η Kelly-Mary Murphy έχουν συνθέσει κοντσέρτα για φλάουτο και τσέλο ειδικά για τον Patrick Gallois και τη Shauna Rolston (για το Radio France και το CBC Canada, 2004), όπως και ο Ron Royer (διπλό Κοντσέρτο για φλάουτο και τσέλο, το οποίο ανέβηκε σε πρεμιέρα στη Φινλανδία το 2004) και ο Jose Luis Campana (Κοντσέρτο για φλάουτο, Αργεντινή 2005/2006).

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, κατανοώντας την οικονομική δυσκολία των συμπολιτών μας και ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων, καταφεύγει στην πολιτική της ένταξης της τιμής των εισιτηρίων για τις συναυλίες των μηνών Σεπτέμβριος-Δεκέμβριος 2011 στη Γ' κατηγορία. Με τον τρόπο αυτό προσφέρει το χαμηλότερο δυνατόν κόστος για τις αμιγείς παραγωγές της Κ.Ο.Θ. και δίνει τη δυνατότητα ευρύτερης συμμετοχής του κοινού της πόλης, ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων και των φοιτητών.

Ως εκ τούτου οι τιμές των συναυλιών της ΚΟΘ στις 30 Σεπτεμβρίου, 14 Οκτωβρίου, 18 Νοεμβρίου, 25 Νοεμβρίου, 2 Δεκεμβρίου, 16 Δεκεμβρίου 2011 και 1 Ιανουαρίου 2012 διαμορφώνονται ως εξής:

3η κατηγορία

Πλατεία Α'	20 €
Πλατεία Β' - Θεωρία	15 €
Εξώστης	10 €

Μειωμένο* - Ομαδικό

Πλατεία - Θεωρία	10 €
Εξώστης	7 €

*εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές ωδείων, σώματα ασφαλείας

Οικογενειακό

3η κατηγορία

Πλατεία Α'	40 €
Πλατεία Β' - Θεωρία	30 €
Εξώστης	20 €

Για τα εισιτήρια των συναυλιών στις 7/10, 4/11, 6/11, 9/11, 11/11, 13/11, 22/12 και 23/12 (συμπαγωγές Κ.Ο.Θ. - Ο.Μ.Μ.Θ.), παρακαλούμε όπως απευθυνθείτε στα εκδοτήρια εισιτηρίων του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, τηλ.: **2310 895938** και **2310 895939**.

ΕΥΕΛΙΚΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΙΚΟ ΠΑΚΕΤΟ

Δημιουργήστε το δικό σας ευέλικτο συνδρομητικό πακέτο, επιλέγοντας τουλάχιστον 4 συναυλίες σε οποιαδήποτε ζώνη, με την έκπτωση του 25% στη τιμή του εισιτηρίου.

Σημείωση: Οι συναυλίες στις 7/10, 4/11, 6/11, 9/11, 11/11, 13/11, 22/12 και 23/12 είναι συμπαραγωγές της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και του Οργανισμού Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης και οι τιμές των εισιτηρίων θα ανακοινωθούν από τον Ο.Μ.Μ.Θ. Οι συνδρομητές της Κ.Ο.Θ. δικαιούνται μειωμένο εισιτήριο για τις συγκεκριμένες συναυλίες, το οποίο θα μπορούν να το συμπεριλάβουν στο συνδρομητικό τους πακέτο και θα το παραλαμβάνουν από το ταμείο της Κ.Ο.Θ. (Εθν. Αμύνης 2, τηλ. 2310 236990). Η μείωση που ισχύει είναι αυτή του Ο.Μ.Μ.Θ. για τα συνδρομητικά και είναι ίση με 10% της αρχικής τιμής του εισιτηρίου.

ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΙΚΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

(για πακέτο 4 τουλάχιστον συναυλιών)

3η κατηγορία

Πλατεία Α'	15 €
Πλατεία Β' - Θεωρία	11 €
Εξώστης	8 €

Μειωμένο* - Ομαδικό

Πλατεία - Θεωρία	8 €
Εξώστης	5 €

*εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές ωδείων, σώματα ασφαλείας

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλέφωνο:
2310 257910

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της ΚΟΘ (Εθν. Αμύνης 2, Μέγαρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών),
Δευτέρα έως Παρασκευή 9:00 - 15:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας το ταμείο της ΚΟΘ λειτουργεί
10:00 - 13:00
(Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών) και
19:00 - 21:00 (στο χώρο της συναυλίας)

Τηλέφωνο ταμείου ΚΟΘ: **2310 236990**

Ιστοσελίδα: www.tssso.gr

Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα.

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω.

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ ΚΟΘ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Αλέξανδρος Μυράτ

Α' Βιολιά

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμωλου

Κορυφαίοι Α'

Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti

Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινόπουλου
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ραΐσα Εφίμοβα-Ποπαϊλίδη
Νίκος Πίττας

Β' Βιολιά

Κορυφαίοι Α'

Ανθούλα Τζίμα

Κορυφαίοι Β'

Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπσιδης
Θανάσης Θεοδορίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μικέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Ίγνα Συμονίδου
Αναστασία Μισουρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

Βιόλες

Κορυφαίοι Α'

Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'

Αντώνης Πορίνης
Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti

Φελίτσια Ποπικά
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδορίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Θανάσης Σουργκούνης

Βιολοντσέλα

Κορυφαίοι Α'

Βασίλης Σαΐτης
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ

Κορυφαίοι Β'

Λίλα Μανώλα

Tutti

Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

Κοντραμπάσα

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Γράλιτσας
Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμειλίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Λεωνίδας Κυρίδης
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

Φλάουτα

Κορυφαίοι Α'

Νικολός Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκής

Όμποε

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Ντάριο Σαρτόρι

Κλαρινέτα

Κορυφαίοι Α'

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β'

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυριδής

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

Φαγκότα

Κορυφαίοι Α'

Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β'

Κώστας Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

Κόρνα

Κορυφαίοι Α'

Τραϊανός Ελευθεριάδης
Κορυφαίοι Β'

Κορυφαίοι Β'

Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Κωνσταντίν Ιστράτε

Τρομπέτες

Κορυφαίοι Α'

Σπύρος Παπαδόπουλος

Γρηγόρης Νέτσκας

Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Λασκαρίδης
Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος

Τρομπόνια

Κορυφαίοι Α'

Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β'

Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας

Tutti

Ευάγγελος Μπαλάτς

Τούμπα

Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Τηνιακούδης
Πάυλος Γεωργιάδης

Τύμπανα

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

Κρουστά

Κορυφαίοι Β'

Κώστας Χανής

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

Άρπα

Κορυφαίοι Α'

Κατερίνα Γίμα

Πιάνο

Κορυφαίοι Α'

Μαριλένα Λιακοπούλου

Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ.
αναφέρονται με σειρά αρχαι-
ότητας

Έφορος Κ.Ο.Θ.:

Ελένη Μπουλασίκη

Βοηθός Αναπληρωτής Εφόρου:

Ζόραν Στέπιτς

Φροντιστές Κ.Ο.Θ.:

Πέτρος Γιάντσης

Γιώργος Νιμπής

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΘ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΡΑΤ
e-mail: artisticdirector@tssso.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΧΑΤΖΗΣΙΜΟΥ
Τηλ. 2310 257920
e-mail: philh@tssso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΜΙΝΑ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Τηλ. 2310 257940
e-mail: secretary@tssso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΜΑΡΙΑ ΝΙΜΠΗ
Τηλ. 2310 257900
e-mail: maria@tssso.gr
ΝΙΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ
Τηλ. 2310 257910
e-mail: info@tssso.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

ΜΑΝΩΛΗΣ ΑΔΑΜΟΣ
Τηλ. 2310 589159
e-mail: economics@tssso.gr
ΕΦΗ ΤΕΡΖΗ
Τηλ. 2310 589157
e-mail: accounting@tssso.gr

ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ- ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΝΙΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ
Τηλ. 2310 257910
e-mail: info@tssso.gr
press@tssso.gr

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ- ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΘΕΟΔΩΡΑ ΚΑΡΑΜΑΝΙΔΟΥ
Τηλ. 2310 589156
e-mail: library@tssso.gr

ΤΑΜΕΙΟ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΕΛΕΝΑ ΠΑΡΑΣΧΟΥ
Τηλ. 2310 236990

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ

Τηλ. 2310 257925
email: smykoth@gmail.com
www.smykoth.gr

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μονή Λαζαριστών
Κολοκοτρώνη 21
564 30 Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310 589156/157/159
Fax. 2310 604854

ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΟΚΙΜΩΝ ΚΟΘ

(πρώην κινηματοθέατρο Παλλάς)
Λεωφ. Νίκης 71-73,
546 22 Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310 257900/902/910
Fax. 2310 252035

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
HELLENIC MINISTRY OF CULTURE AND TOURISM

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

ΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

